

Naša šola nosi ime po velikem heroju

Ponosni smo, da nosi naša šola ime tovariša Edvarda Kardelja. Nikoli ga ne bomo pozabili.

Edvard Kardelj je bil revolucionar, borec za srečo ljudi. Že zelo zgodaj se je začel bojevati za pravice in enakopravnost vseh delovnih ljudi. Končal je učiteljske. Tudi potem je veliko štu-

diral in prebiral knjige o razvoju socializma.

Neizmerno pa je ljubil naravo in še posebno slovenske gozdove in planine.

27. januarja počastimo obletnico njegovega rojstva.

BOŠTJAN TRTNIK
Novinarski krožek nižje stopnje
OŠ Edvarda Kardelja

Lov na divjega prašiča

Nekega dne me je oče vprašal, če grem z njim na lov. Seveda sem bil takoj za to. Bil je prvi dan lova. Prilomno sem se oblekel in stekel v avto. Očetovo lovišče je pri Višnji gori.

● Vlečnica na Urhu

Letos sem se naučila smučati. Smučam se doma. Gre mi že dobro. Včasih pa še padem. Smučam se rada. Včasih se grem smučati tudi na Urh. Z menoj gre očka. Tam je veliko otrok. Eni se smučajo, drugi se sankajo. Imam posebno vlečnico. Očka me prime za palice in me vleče na vrh hriba.

TANJA MARKOVIČ, 3. c
OŠ EDVARDA KARDELJA

● Slalom na Jančah

S starši sem se onega dne podal na smučanje na Janče. Ko smo prispeli tja, smo z avta vzeli smuči in si jih pripeleli. Smučiče je bilo na osamljenem bregu in smo morali sneg teptati. Celo uro smo se spuščali pa bregu. Sestro sva postavile palice za slalom. Vsi smo prišli na cilj, razen mame. Podrla je vse palice za slalom. S sabo smo vzeli malico. Kot mi mignil smo jo pojedli. Bratec se jekmalu naveličal smučanja. Prišel se je kotaliti po bregu. Tudi midva s sestro sva odložila smuči. Vsi trije smo se drsali. Kmalu smo bili vsi mokri. Stekli smo k avtu. Odpeljali smo se domov. Doma je bilo prijetno toplo.

ALES BERK, 4 a
OŠ EDVARDA KARDELJA

Ko sva prispela tja, sem vzel nahrbtnik, oče pa je nosil vrečko koruze in puško. Koruzo je vzel zato, ker je to hrana za divjega prašiča. Ko sem prispel na prežo, sem bil ves poten. Čakala sva... Naenkrat mi je divje razbijalo. Oče je pomeril in oster pok je prerezal tišino. Merjasca je najprej vrglo v zrak, nato pa je izginil.

Medtem se je že stemnilo. Odšla sva iskat prašiča, to se pravi na nastrel. A nikjer ni bilo niti kaplje krvi. Oče je že mislil, da ga ni zadel. Naenkrat sva od nekega zaslišala, da se nekaj premetava. Odšla sva v tisto smer. Oče je posvetil k nekemu drevesu in — tam je ležal mrtev divji prašič. Oče mu je zavezal vrv za zadnje parklje in ga odvelel do avta. Na srečo so bili zraven še drugi lovci in so mu pomagali. Merjasec je bil težak 130 kg, star pa sedem let. To je za lovca velika trofeja. Oče ga je odpeljal v Višnjo goro na veterinarsko postajo, jaz pa sem se z nekim lovčev odpeljal domov, ker je bila ura že deset. Vesel in ponosen sem bil na najin lov.

Ko bom star osemnajst let, se bom tudi jaz včlanil v lovsko družino in postal lovec, kot je moj oče.

IVICA DRUJČA, 5. b
OŠ LEOPOLDA MAČKA-BO-RUTA

Ptice in mi

Čeprav radi govorimo, da so ptice naše velike prijateljice, vse preradi ostajamo le pri besedah. Radi jih poslušamo, ko žvrgolijo v poletnem gozdu ali opazujemo njihov lahkotni let med zelenimi krošnjami dreves. Pozimi pa preradi pozabimo nanje.

In prav pozimi lahko dokažemo našo naklonjenost naravi in njenim prebivalcem. V hudem mrazu pticam, ki ne odlete v tople kraje, trda prede. Njihova najdišča hrane so zamrzjena in marsikatera ptica premrzla in lačna izgubi boj za življenje. Z malo dobre volje lahko rešimo nešteto ptic. Seme sončnic, razno zrnje, suhe drobtinice ali celo

● Zbirali smo papir

Pred kratkim smo se dogovorili, da se bomo lotili kacije zbiranja odpadnega papirja. Da bi bili vsi občani na akcijo opozorjeni, smo po hišah, blokih in stolpnica nalepili plakate s podatki, kdaj bo pri njih akcija in da so k sodelovanju vabljeni vsi. Krajane smo opozorili že nekaj dni prej, tako da so vsi imeli čas pripraviti papir, ga povezati v svežnje in postaviti pred vrata svojih stanovanj. Nato smo bili na vrsti mi, solarji, da ga prepeljemo v šolo.

Z akcijo smo naredili veliko dobrega, za papir pa smo dobili tudi denar, ki ga bomo porabili za ureditev zemljišča ter nasad cvetja in grmičevja okrog šole.

NATAŠA PODLESNIK, 6. c
OŠ KAREL DESTOVNIK-KAJUH

gnilo jabolko pomaga pticam prebroditi najbolj mrzle zimske dni in spomladi bo njihovo razposajeno petje zahvala za zimsko pomoč. In povejmo resnično: veliko okenskih polic je že posutih s ptičjo hrano, na mnogih vrtovih vise ptičje hišice.

Veliko pa je še vedno ljudi, ki so pozimi za ptice ne zmenijo. Pravzaprav jih še poleti komaj opazijo. V svojem neprestanem hlastanju po novih in novih dobrinah modernega sveta pozabljajo na naravo. Kako bi se šele spomnili prebivalcev narave, ko so v stiski? Pa vendar, ti ljudje se ne zavedajo, da tudi njim narava in njeni prebivalci nekaj pomenijo, in da bi morali tudi sami nekaj storiti zanje.

GREGA ERMAN, 8. a
OŠ TONETA TRTNIKA-TO-MAŽA

● Tudi pionirji smo samoupravljavci

Pred dnevi smo imeli razredno uro. Najprej smo zapeli pesem Jugoslavija. Nato je predsednica pionirske organizacije Mateja prebrala dnevni red. Pogovarjali smo se o pticah, ki so pozimi lačne. Dogovorili smo se, da bomo prinesli hrano zanje. Pogovarjali smo se tudi o praznovanju rojstnega dne tovariša Edvarda Kardelja, po katerem se imenuje naša šola. Dva sošolca sta dobila opomin v podpis staršem zaradi neprimernega vedenja. Vsi, ki so

že prebrali vse knjige za bralno značko in obvezno branje, so bili pohvaljeni. Pohvale in graje so podpisali člani razrednega pionirskega odbora in tovarišica.

Zapisničarica je bila Saša.
KATARINA VRHOVNİK, 4. a
OŠ EDVARDA KARDELJA

● Skoraj vsi delamo v krožkih

Na naši šoli smo skoraj vsi učenci od 1. do 4. razreda vključeni v zunanjsolske dejavnosti. Nekateri, ki jim šolsko delo ne dela težav, so vključeni v več krožkov, nekateri pa samo v enega.

Obiskujemo krožke tujega jezika, ročnega dela, gimnastike, ritmike, pevski zbor, novinarski, nogometni, rokometni, kolesarski, lutkovni, recitacijski in gospodinjki krožek. Mnogo učencev je tabornikov.

SPELA ČERNE
in MATEJA ZUPANČIČ,
novinarski krožek nižje stopnje
OŠ EDVARDA KARDELJA

● Naša šola

V naš šolski okoliš spadajo naselja Vevče, Kašelj, Studenc, Slape in Polje. Naša šola je ena največjih šol v Sloveniji, saj jo obiskuje kar 1190 učencev na nižji stopnji 592, na višji 598. Od vseh teh učencev jih hodi v oddelke podaljšanega bivanja 224, v vevškem vrtcu pa jih je vključenih 138. Na naši šoli poučuje 64 učiteljev. Za čistočo prostorov skrbi sedem snažilk, za malico in kosila pa šest kuharic. Ves trud kuharic pa ni zaman, saj malica kar 1100, kosi pa 310 učencev. Šolske prostore ogrevata dva gospodarja — hišnika, ker nimamo kurjačev. Naša šola ima tudi popolno svetovalno službo: psihologinjo, pedagoginjo, socialno delavko in logopedinjo.

UČENCI
NOVINARSKEGA KROŽKA
NIŽJE STOPNJE
OŠ EDVARDA KARDELJA

Kratko, pa jasno

Prišli so prvi predlogi za letošnje mladinske delovne akcije. Naša občinska konferenca bo sodelovala na dveh republiških akcijah (v I. izmeni akcije Kras 82 in v III. izmeni akcije Goričko 82) in dveh zveznih (zunaj SRS, v II. in III. izmeni; kraji akcije niso določeni in jih bomo objavili kasneje). Letos bomo zopet organizirali tudi lokalno MDA (okvirno od 1. do 14. julija).

Za vse akcije že sprejemamo prijave, zato pohitite.

— 2. za najboljšo fotografijo na temo:

— Moj prosti čas
— Športni utrinki

3. za likovno delo — tu je tema poljubna.

Rok za oddajo del je 12. februar!

V četrtek 14. januarja smo se prvič zbrali brigadirji na svojem tradicionalnem srečanju, kjer smo obujali spomine na mladinske delovne akcije. Pri tem nam je »pomagal« ansambel vojašnice Bratstvo in enotnost. Srečanje smo zaključili z obljubo: »Vidimo se na letošnjih akcijah!«

30. januarja bo na svoj prvi pohod odšla mladinska pohodna enota naše občinske konference. Pot jo bo vodila od Jevnice do Velike Stange in prek Tujega grma do Janč. Kdor želi sodelovati, se lahko prijavi na OK ZSMS Moste-Polje, Proletarska 1, telefon št. 441-035.

F. B.

Pohitite na razstavo

Le še nekaj dni — do 31. januarja — bo doprta razstava fotografij Erica Polmana, svobodnega fotografa in dizajnerja iz Utrechta na Nizozemskem, in sicer v prostorih knjižnice Jožeta Mazovca v zgornjem nadstropju KD Spanski borci.

Razstava je ugašena pretežno na glasbeno tematiko. O svojih fotografijah meni Eric Polman sam: »Velik sem snemal lokalno glasbeno dogajanje v Utrechtu in Amsterdamu. Ni me zanimala novovalovska publika, pač pa glasbeniki. Ti delajo mnoga leta izjemno trdo in nekateri dosežejo uspeh, večina pa jih potone v pozabo. Pretežno so to amaterji. Dogajanje na glasbeni sceni je posneto tako rekoč v sosednji ulici, menim pa, da je tipično za Nizozemsko. Punk gibanje je pri nas v zatonu, novi val pa ostaja popularen.

Drugi, manjši del fotografij, zajema kratke vtise s potovanj zadnjih dveh let; po nekaj posnetkov od vsake teme.«

VABLJENI!

Železniško gospodarstvo Ljubljana — Centralne delavnice, Zaloška cesta 217, objavljajo

PROSTA DELA IN NALOGE SNAŽILKE

v centralnih delavnicah ŽG Ljubljana — delovni skupnosti skupnih strokovnih služb na Zaloški cesti št. 217-II.

Pogoj: osnovna šola

Delovno razmerje bo sklenjeno za nedoločen čas s polnim delovnim časom in enomesečnim poskusnim delom. Delo je v popoldanskem času.

Pisne prijave sprejema komisija za delovna razmerja skupnih strokovnih služb ŽG Ljubljana — centralnih delavnic na Zaloški cesti št. 217-II. petnajst dni od dneva objave.

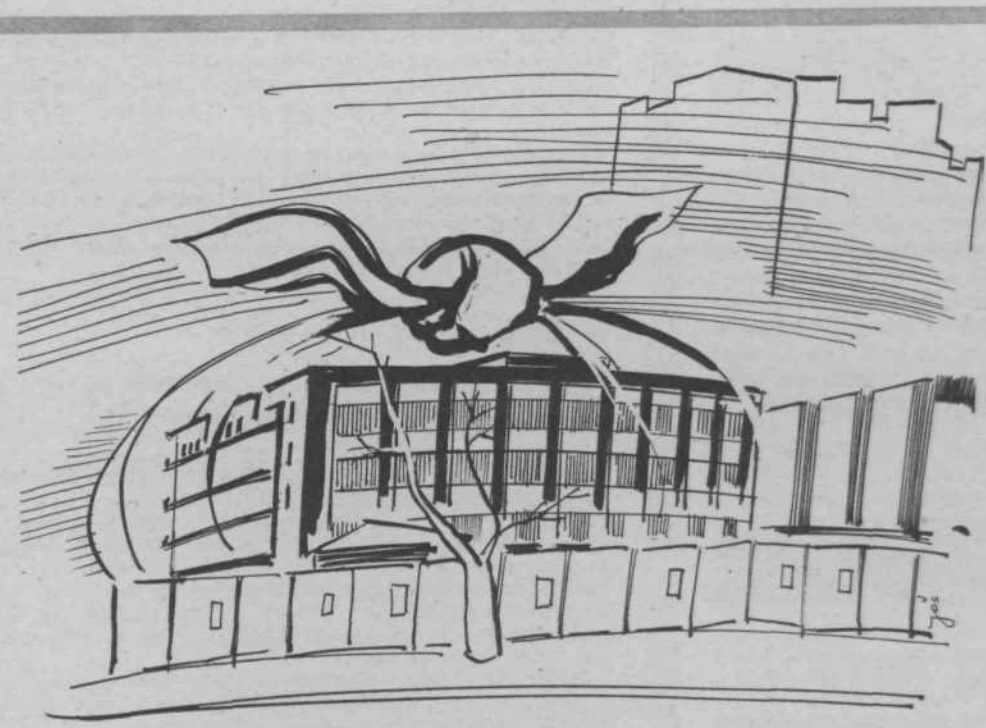
Število za vsakdanjo rabo

SEDMICA (da ne bo pomote, naj jo napišemo še takole: 7) je tista številka, ki spremlja človeka od rojstva do groba. Teden ima SEDEM dni, v pravljicah straši SEMEROGlavi zmaj, prelepa Sneguljica je našla zatočišče pri SEMIH gozdnih palčkih in ljubljanka otrok, pikapolonica, ima na svojih rdečih pokrovkah SEMED črnih pik; že odrasli slejkoprej spoznamo, da čez SEDEM let vse prav pride in ko za vselej zatisnemo oči, opravijo žalujoči za nami poslovilno SEMINO. Obrnimo štrleci nos, kamor hočemo, brez te šmentane SEMICE ne gre. Ne gre in ne gre, pa pika!

Zategadelj se nam nehote vsiljuje odrešilna misel, da bi kazalo SEMICO uporabiti tudi kje drugje. Recimo tam, kjer doslej iz neraziskanih

vzrokov še ni prišla do svoje zaslužene veljave; recimo v pisarnah. Ni namreč nobene dvoma, da bi nam v sedanjem resnem času stopnjevanih naporov naše samoupravne socialistične družbe za čimprejšnjo dosego gospodarske stabilizacije šmentano prav prišlo, ko bi tudi za pisalnimi mizami od predpisanih osem ur zares delali vsaj 7 (beri: SEDEM!). Javna tajnost je, da prav v teh okoljih za pravo delo marsikje ne izkoristimo niti polovice razpoložljivega časa. Precej ga gre namreč »v franže« za kuhanje in pitje prave kave, za zavlence zasebne telefonade in za živahen, a povsem neproduktiven klepet. To pa je nedvomno velika družbena škoda, saj SEMICA že od nekdaj neovrgljivo dokazuje, kako zna biti splošno koristna...H-om

SAMO STRELEC KOMENTIRA

VPRAŠANJE

Slišal sem, da gradimo v Mostah mavzolej. Je to res? Ali imamo res denar za vse neumnosti? Mi lahko poveste, če so govorice resnične in komu je mavzolej namenjen?

ODGOVOR

Prav ste slišali — tudi mavzolej gradimo v Mostah. Vidite ga ob Šmartinski cesti, takoj za novo stavbo Emone.

Namenjen pa je bančnim delavcem. Prišel jim bi kar prav, saj nimajo sredstev, da bi jih delili.

Zbodel je MAM, narisal pa JOŠ